

PRIMĂRIA COMUNEI ALIMAN

**STRATEGIA DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ
LOCALĂ A COMUNEI ALIMAN
PE PERIOADA 2007-2013**

2006

ANALIZA DE POTENȚIAL A COMUNEI ALIMAN

CADRUL NATURAL

Scurt istoric

Comuna Aliman, ca toate așezările de pe malul drept al Dunării, și este o veche vatră românească, născută pe fondul și temelia unor așezări și cetăți geto-dace și romane. Aceste afirmații sunt susținute de bogatele descoperiri arheologice, ca și de documentele feudale și moderne.

Tradiția populară consideră că satul există înainte de 1800, fiind format din câteva familii românești venite din Cocargea de Ialomița, unul dintre întemeietorii fiind Ion Alimanu. În sprijinul acestei informații, este cunoscută existența unei biserici construite la sfârșitul secolului XVIII, reconstruită la 1859 și refăcută la 1880.

Numele vechi, consemnat înainte de anul 1878 este tot Aliman și în timpul stăpânirii turcești, fiind situat în kazaua (plasă, raion) Silistra. Unele documente turcești din sec. XVII – XIX îl consemnează și cu numele de Alaman și Alirmanu; către 1880-1890 era localitatea de reședință și singura localitate ce intra în componența comunei Aliman.

În acea perioadă, teritoriul comunei era de 2.448 ha cu o populație formată din 203 familii (575 persoane - din care 567 erau români), ce locuiau în 125 de case. Principalele ocupații ale locuitorilor era agricultura, dar și fierăria, tăbăcăria, negoțul și creșterea animalelor. Pe teritoriul localității funcționau atunci 6 mori de vânt, satul avea biserică și o școală primară mixtă.

În jurul anului 1900, teritoriul comunei Aliman crescuse la 3.042 ha din care în proprietatea statului 1.093 ha și 1.739 ha terenul productiv al locuitorilor. Populația crescuse la 635 persoane din care 608 români. Din suprafața comunei mai fac parte 84 ha de drumuri și ape și un iaz de 105 ha.

Dunăreni

În documentele anterioare anului 1887, satul Dunăreni apare cu denumirea de Mârlean sau Mârleanu (nume menținut până în 1968) și aparține de kazaua (plasă, raion) Silistra.

Într-un defter (registru de evidență) din anul 1573 satul este consemnat cu numele de Mârlan, iar în hârțile întocmite la sfârșitul sec. XVIII și începutul sec. XIX este consemnat cu numele de Mârleni.

În jurul anului 1900 teritoriul localității avea o suprafață de 3.890 ha, din care terenul productiv care era proprietatea locuitorilor era de 2.016 ha, 723 ha fiind proprietatea statului, apele, drumurile totalizau 1.000 ha, islazul 126 ha, iar vatra satului 126 ha. Populația localității era de 1.102 locuitori din care 1.100 erau români.

Mârleanu era singura localitate a comunei cu același nume, care avea 259 de case, o biserică datând din 1881, primărie construită în 1880 și o școală primară mixtă.

Vlahii

Numele vechi, consemnat în documentele turcești înainte de 1878 era de Vlahchioi, Clahchioi, Ulah.

Sub numele de Ulah, localitatea este consemnată în defterele turcești, încă de la începuturile acesteia în Dobrogea sec. XVI.

La începutul sec. XIX după instalarea administrației românești, satul Vlahi avea un teritoriu de 1.693 ha și o populație de 542 locuitori.

În jurul anului 1900 se consemnează o scădere a populației de 439 locuitori - toți de origine etnică română.

Floriile

Numele vechi consemnat în documentele turcești înainte de 1878 era Bakî-Kuyusa, Bak- Kuyusu, satul aparținând de kazaua Silistra.

Localitatea a fost distrusă în timpul războiului din 1877-1878 perioadă în care dispunea de un teritoriu de 965 ha, din care vatra veche a satului și grădinile aferente ocupau 56 ha.

După 1880, satul se repopulează și înregistrează un număr de 5 familii cu 21 persoane, a căror principală ocupație este creșterea vitelor.

Date privind evoluția în timp a unităților administrativ – teritoriale

În decursul timpului, structura administrativă a județului Constanța și implicit a comunei Aliman, a suferit mai multe modificări. Situația în jurul anului 1900 era următoarea:

- Comuna Aliman avea o singură localitatea componentă, satul Aliman;
- Localitatea Dunăreni (Mârleanu) era de asemenea singura componentă a comunei Mârleanu;
- Localitatea Floriile (Baccuiusu) era o localitate componentă a comunei Beilie (Viile), nelocuită ca urmare a faptului că a fost distrusă în anii 1877-1878;

Localitățile Aliman, Mârleanu și Baccuiusu (Floriile) făceau parte din plasa Silistra Nouă.

- Localitatea Vlahii (Vlahchioi) era sat component al comunei Rasova în plasa Medgidia.

În anul 1926, structura administrativă a județului Constanța, publicată în Monitorul Oficial era următoarea:

- Comuna Aliman, cu reședința în satul Aliman avea ca localități componente Aliman, Adâncata și Vlahii;

- Dunăreni (Mârleanu) era reședința și singura localitate a comunei cu același nume;
- Vlahii;
- Localitatea Floriile (Baccuiusu) era componentă a comunei Beilie (Viile).

Toate aceste localități făceau parte din plasa Traian cu reședința în comuna Cuzgun (actualul Ion Corvin).

Actuala structură administrativă a comunei Aliman a fost stabilită prin prevederile Legii nr. 2/1968 în baza căreia comuna Aliman, care se compunea din localitățile Aliman – reședința comunei, Vlahii, Floriile și Adâncata (în prezent dezafectată), i se adaugă și localitatea Dunăreni care la acea dată încă se mai numea Mârleanu.

În anul 1990, perimetrele intravilanelor sunt stabilite în următoarele valori:

- Aliman 82,09 ha
- Dunăreni 93,05 ha
- Vlahi 68,90 ha
- Floriile 21,00 ha

În 1988, perimetrele construibile pentru localitățile componente ale comunei Aliman sunt:

- Aliman 80,48 ha
- Dunăreni 95,75 ha
- Vlahi 49,01 ha
- Floriile 21,00 ha

Localizare geografică și relief

Localizare

Comuna Aliman este situată în partea de sud-vest a județului, în podișul Oltinei, la intersecția unor importante artere rutiere dobrogene, având următoarele vecinătăți:

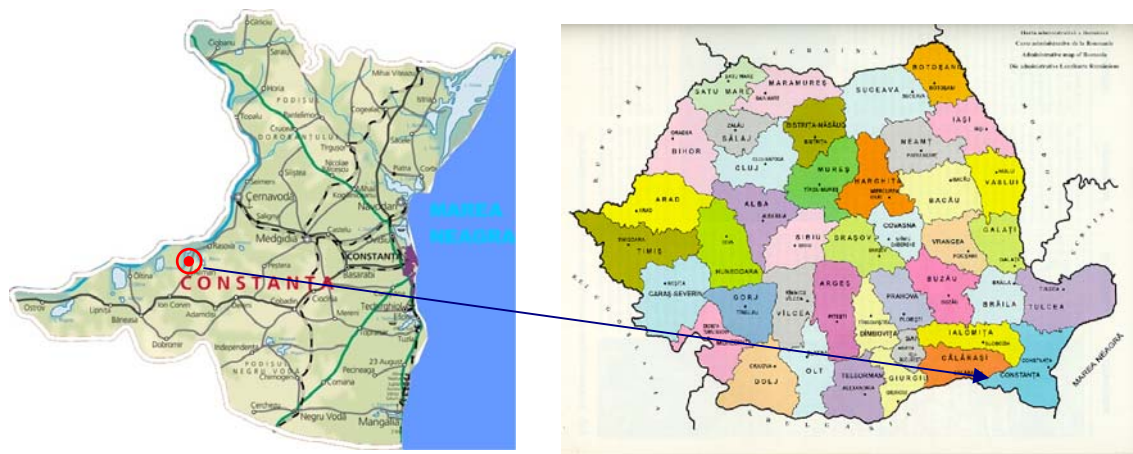
- Nord - comuna Rasova;
- Sud – comuna Ion Corvin;
- Est – comuna Adamclisi;
- Vest – Fluviul Dunărea.

Comuna Aliman este localizată la o distanță de 97 km de municipiul Constanța și 30 km de orașul Cernavodă și se întinde pe o suprafață de 12.621 ha.

Legăturile comunei cu restul județului se efectuează prin drumul județean DJ 223 care conduce spre localitatea Ion Corvin în sud și spre Rasova – Cernavodă în nord. Tot prin drumul județean DJ 223 se face și legătura între localitățile componente: Vlahii, Aliman, Floriile cu mențiunea că localitatea

Dunăreni este legată de Aliman prin drumul comunal DC 51- o ramificație din drumul județean DJ 223- modernizat.

Teritoriul comunei este traversat și de drumul comunal DC 52, nemodernizat, care leagă localitatea Aliman de Urluia. Drumul este utilizat ca drum principal de exploatare agricolă și forestieră.

Comuna cuprinde patru sate: Aliman – reședința comunei, Dunăreni, Vlahi și Floriile.

Față de reședința comunei, satele sunt situate la distanțe cuprinse între 3 km (Vlahi) și 5 km (Floriile), iar populația înregistrată în prezent este de 3.075 locuitori.

Legătura comunei cu reședința județului se face prin DN 3 Constanța – Ion Corvin, în întregime modernizat.

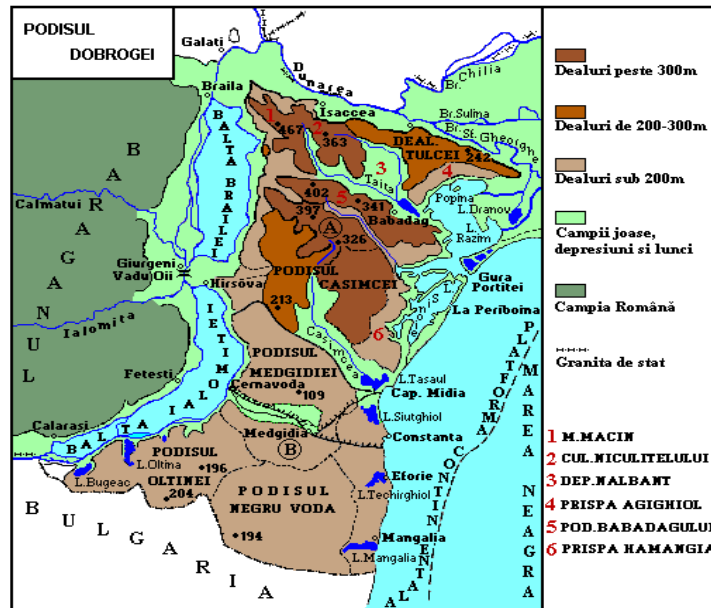
Comuna este situată la 30 km distanță de stația de cale ferată Cernavodă.

Relieful

Podișul Dobrogei de Sud, din care face parte și comuna Aliman, aparține Platformei Prebalcanică (Moesică), cu un fundament de șisturi verzi, cutat, peste care s-au depus roci calcaroase și gresii cretaceice și terțiare.

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul comunei Aliman se încadrează în podișul Oltina, din platforma dobrogeană prebalcanică, podiș puternic fragmentat, cu văi mari.

Relieful teritoriului comunei Aliman prezintă aspectul caracteristic al subzonei podișului dunărean al Dobrogei de Sud cu înălțimi ce depășesc 160 m în partea sud – estică (Adâncata, Floriile) și descresc ușor, sub 100 m în apropierea malului Dunării, cu accente marcate puternic în zona falezii Dunării: dealul Drăgăiciei la nord – vest de localitatea Dunăreni (120 m) și dealul Husaitului în extremitatea nordică a teritoriului (103,7 m).

Teritoriul este marcat de trei văi importante:

- Valea Baciului care deversează în lacul Baciului și care delimitează nord – estul teritoriului;
- Valea Adâncata – Vederoasa care străbate teritoriul pe direcția sud – est – nord – vest a comunei;
- Valea Negureni – Dunăreni care străbate teritoriul comunei pe aceeași direcție, în extremitatea sudică.

Toate aceste trei văi se varsă în Dunăre prin limane cu volum permanent de apă și suprafețe mari de mlaștină cu vegetație specifică. Adâncimea acestor văi în apropierea zonelor de vărsare este adesea de peste 100 m.

Fragmentarea reliefului, alternanța zonelor mai înalte, plantate cu vii sau împădurite, cu oglinzile de apă ale lacurilor și bălților cu vegetație specifică, Dunărea cu ostroavele ei, au generat o succesiune de peisaje care conferă teritoriului o personalitate distinctă cu un mare potențial turistic nevalorificat până în prezent.

Condițiile de relief sunt caracteristice acestei zone care are altitudine de câmpie și structură de podiș. Altitudinea maximă a acestui podiș atinge 220 m cu interfluvii netede sau slab ondulate întrerupte de văi largi cu caracter de canion în apropierea Dunării.

LOCUL FOSILIFER ALIMAN

Tip rezervatie: Paleontologica

Suprafata: 14,62 ha

Amplasare: La Sud de lacul Sarpul.

Situată în Dobrogea de Sud, lângă comuna Aliman, în Valea Urluia, rezervația adăpostește lacurile Sarpul și Vederoasa și prezintă o mare valoare științifică, fiind declarată monument al naturii.

Aspecte geologice și geomorfologice: Punctul fosilifer Aliman se prezintă ca un perete abrupt, care din punct de vedere geologic este constituit dintr-o alternanță de calcare cu marno-calcare și mai rar cu argile marnoase, care aparțin cretacicului inferior. Seria de calcare bazale, cu cochilii de ostrii și gasteropode mari, aparțin etajului Valanginian, cele cu intercalații de argile gălbui etajului Hauterivian, iar calcarele terminale, de sub seria miocenică (Sarmatian), aparțin etajului Berremian inferior. Valoarea științifică pe plan național și internațional rezultă din succesiunea stratigrafică a cretacicului inferior și faciesul mediteranean sudic, tipic.

Foto 1: Rezervație geologică Aliman

Aspecte hidrologice: Punctul fosilifer Aliman este situat în Valea Urluia, vale ce adăpostește 2 lacuri: lacul Sarpul și lacul Vederoasa. Punctul fosilifer se desfășoară de-a lungul lacului Sarpul pe o lungime de circa 500 m, din dreptul primei ravene a teritoriului, până la izvorul din marginea lacului.

Aspecte climatologice: Topoclimat dunărean, cu temperatură medie anuală în jur de 11°C, precipitații medii anuale de 469,7 mm/an. Regimul eolian este influențat de Fluviul Dunarea prezentând brize de zi și de noapte asemănătoare celor din zona litorală.

Fauna fosilă: Atât în perimetrul punctului fosilifer de lângă carieră, cât și în împrejurimile acestuia, în seria calcaroasă inferioară, se întâlnește o extrem de bogată faună fosilă, formată în special din lamelibranhiate și gasteropode.

Foto 2: Rezervație Aliman Fosile

Foto 3: F3 Rezervația Aliman Melc fosil

În urma cercetărilor efectuate în rezervație au fost identificate unele fosile noi pentru știință, ca: Harpagodes valcuii, sau fosile valoroase sub aspect paleontologic, dintre care amintim: Ampulospira javaschovi; Panopaea dupiniana, Panopaea gurgitis; Trigonina nodosa, Trigonina caudata, Trigonina ornata; Natica munieri, Natica bicallosa, Natica pilletti; Nerinea oblonga etc.

În calcarele barremiene s-au identificat 100 specii de corali, bivalve (genul Panopaea) și de gasteropode de talie mare (Natica, Pterocera). Bogăția în resturi fosile a calcarelor are o deosebită importanță științifică atât pe plan național cât și internațional, deoarece reprezintă unul din puținele locuri din țară unde se poate urmări în mod continuu o succesiune stratigrafică a cretacului inferior în faciesul mediteranean sudic tipic.

De asemenea, frecvența deosebit de mare a resturilor fosile precum și gradul superior de conservare a lor, conferă acestui punct calității deosebite. Punctul fosilifer Aliman alături de cel de la Cernavodă, este un adevărat muzeu paleontologic în aer liber, unic în România, în care se află cheia rezolvării diferitelor probleme de ordin stratigrafic și paleontologic pentru formațiunile cretacului inferior din regiunea estică a mării Tethys ce se întindea odinioară pe aceste meleaguri.

Hotărârea Guvernului nr. 2151 din 30 noiembrie 2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată, au fost incluse pe listă, noi zone printre care se numără Lacurile Dunăreni și Vederoasa.

Nr.	Arie naturală protejată	Suprafață (ha)	Județ	Nr. aviz CMN
IV.29.	Lacul Dunăreni	703	Constanța	Cj 212/02.07.2003
IV.30.	Lacul Vederoasa	517	Constanța	Cj 213/02.07.2003

Rezervația naturală Lacul Dunăreni, 703 ha, comunele Aliman și Ion Corvin, județul Constanța
Descrierea limitelor

Limitele rezervației reprezintă linia de contact dintre terenurile incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, conform hărților sc. 1:25000 **anexate registrelor cadastrale ale comunelor Aliman și Ion Corvin** și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-140-D-a.

Limita nordică: începe de la punctul nordic extrem al parcelei P120 (=A120)-30,06 ha, cu drumul De121, se îndreaptă spre sud-est, sud-vest, apoi urmează spre est, după care urmează spre est canalul CD25 (10,23 ha), apoi continuă spre sud-est până la intersecția cu canalul CCN44 (0,16 ha), învecinându-se cu canalul CCN26, toate acestea aparținând corn. Aliman;

Limita nord estică: continuă spre sud-est, de-a lungul digului, trece pe la ferma piscicolă, ajunge până la intersecția digului CD25 cu canalul CCN33 (0,20 ha), învecinându-se cu canalul CCN26, toate acestea aparținând corn. Aliman;

Limita estică și sud-estică: se îndreaptă inițial spre sud-vest, apoi spre sud-est, din nou spre sud-vest, fiind învecinată cu canalul CCN26 și cu terenurile NGL30 (2,10 ha) și NGL27 (8,75 ha), ajungând până la limita teritoriului corn. Ion Corvin, toate acestea aparținând com. Aliman;

Limita sudică: continuă de-a lungul digului CD25 spre vest, învecinându-se cu canalul CCN26 și terenurile agricole A 449 (19,60 ha) și A498 (16,75 ha);

Limita sud-vestică și vestică: părăsește malul lacului și digul CD25, înaintează spre sud-vest limitrof parcelei A498, apoi spre nord-vest după care continuă sinuos pe o direcție predominant nordică, conturând partea vestică a terenurilor neproductive Nr134 (26,66 ha), până la drumul De128 (1,96 ha) (învecinându-se cu terenurile agricole sau alte terenuri), toate acestea **aparținând comunei Ion Corvin;**

Limita nord-vestică: este constituită din drumul De128, în direcția nord-est și de drumul De121 (1,74 ha), învecinându-se cu terenurile agricole sau alte terenuri), toate acestea **aparținând comunei Ion Corvin.**

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Dunăreni cuprinde luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație mezofilă și palustră de jur împrejurul lacului și unele pășuni și terenuri neproductive limitrofe malului vestic al lacului, cuprinzând parcelele și subparcelele: Nr 134, Ps 120 (=A120), De 121 și De 128 (aparținând comunei Ion Corvin) și HB 21, HB 24, HB 491, CD 23, CD 25 (aparținând com. Aliman). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Aliman, anul 1983 și Registrul cadastral al parcelelor comunei Ion Corvin, anul 1975.

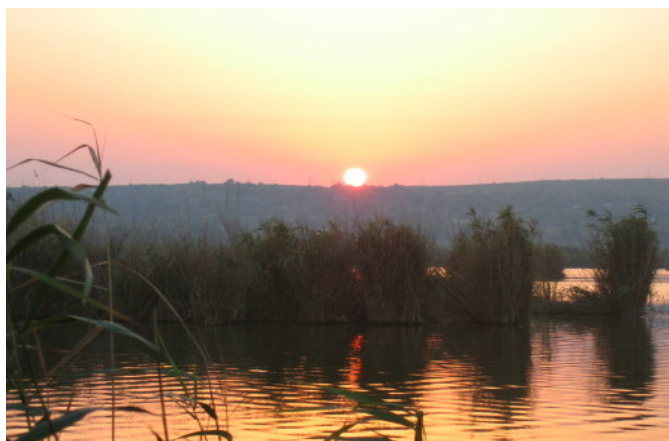

Foto: Lacul Dunăreni

Rezervația naturală Lacul Vederoasa, 517 ha, comuna Aliman, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limitele rezervației reprezintă linia de contact dintre terenurile incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate **aparținând comuna Aliman**, descrise în continuare conform hărții cadastrale sc. 1:25000-anexată registrului sus menționat și/sau hărților topografice sc. 1:25000, L35-140-B-C și L-35-140-D-b.

Limita nordică și nord-estică: încep de la promontoriul situat la poalele vestice ale dealului Musait (82,0 m), unde limita lacului se intersectează cu partea vestică a parcelei Ps 2114 (51,17 ha). De aici limita se îndreaptă spre nord și nord-est, până la latura estică a parcelei menționate, după care continuă spre sud-est, până la privalul Vederoasa;

Limita estică și sud-estică: traversează privalul Vederoasa, apoi devin limitrofe pășunii Ps 2120, până la limita sudică a acesteia, continuă pe marginea zonelor inundabile ale lacului până la drumul județean Dj 2125, apoi se prelungesc, mai mult sau mai puțin paralel cu acesta, spre sud-vest și vest, până aproape de cotul acestei căi de transport. După această limită se direcționează spre sud-est, aproape paralel cu drumul DJ 2125, de care se îndepărtează în dreptul celei de-a doua curbe, până în apropiere de zona nordică a intravilanului localității Vlahi. În continuare limita se îndepărtează de șosea spre sud-vest, apoi spre sud-est, redevenind aproape paralelă cu acesta din dreptul extremității sudice a intravilanului localității Vlahii, până la ultima curbă la 90° a șoselei înainte de a ajunge în comuna Aliman;

Limita sudică: se îndreaptă spre nord-vest (limitrof terenului agricol A2119-4,0 ha) apoi spre est, până la capătul vestic al canalului CN2118 (0,67 ha), din vecinătatea extremității nordice a intravilanului comunei Aliman;

Limita sud-vestică și vestică: pornește spre nord-vest, pe malul lacului, ocolește pe la est terenul arabil A2116 (2,08 ha), apoi se prelungește de-a lungul drumului, după care face un ocol spre sud, apoi spre nord, conturând spre vest terenul neproductiv NR78 (3,55 ha) și învecinându-se cu pășunea Ps1579 (23,66 ha). După aceasta, limita intersectează drumul De2106 (0,47 ha), de-a lungul căruia se prelungește spre est pe lângă drumul De2108 (1,56 ha) după care conturează, pe latura vestică, terenul neproductiv NR1566 (5,54 ha)-inclus în rezervație, la început spre est, apoi spre nord-vest, până la extremitatea estică a văii Catiței, învecinându-se cu pășunea Ps1565.

Limita nord-vestică: din Valea Catiței limita se îndreaptă spre nord pe o scurtă distanță de-a lungul drumului De2108 (1,56 ha) apoi conturează latura vestică a terenului neproductiv NR1526 (2,85 ha)-inclus în rezervație (învecinându-se cu pășunea P1537-29,37 ha), după care se îndreaptă spre est, de-a lungul laturii nordice a terenului neproductiv NR1525 (5,80 ha) (învecinându-se cu pășunea Ps 1525/1-2,60 ha) până când întâlnește limita nordică.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Vederosa cuprinde luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație mezofilă și palustră de jur împrejurul lacului și unele pășuni și terenuri neproductive limitrofe acestuia, cuprinzând parcelele și subparcelele: Ps 2115, Nr 1525, Nr 1526, Nr 1566, Nr 1578, Ps 1525/1, De 2108, De 2106, Ps 2109, Ps 2107, HB 2121. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor, comunei Aliman, din anul 1983.

În vederea dezvoltării ecoturismului, administratorii drumurilor publice vor amplasa indicatoare rutiere pe drumurile pe care le administrează, pentru semnalizarea adecvată a rutelor către parcurile naționale și naturale.

Autoritățile administrației publice locale vor asigura reprezentarea limitelor ariilor naturale protejate.

Autoritățile administrației publice locale, împreună cu administratorii ariilor naturale protejate vor lua măsuri în vederea conservării patrimoniului arhitectonic tradițional local din ariile naturale protejate și din vecinătatea acestora, prin elaborarea de proiecte tip pentru construcții care să conțină elemente de arhitectură tradițională locală.

Solul

Solul este definit ca fiind formațiunea naturală cea mai recentă, de la suprafața litosferei, reprezentată printr-o succesiune de orizonturi care s-au format și se formează permanent prin transformarea unor roci din materiale organice sub acțiunea conjugată a factorilor fizici, chimici și biologici în zona de contact a atmosferei cu litosfera. Rezultând din acțiunea factorilor de mediu, solul este un

corp natural care se formează și evoluează la suprafața uscatului prin dezagregarea și alterarea rocilor sub acțiunea organismelor (vegetale și animale), în diferite condiții de climă, relief.

Ca urmare a condițiilor naturale, pe raza comunei Aliman, apar următoarele tipuri de soluri: cernoziomuri ciocolatii, cernoziomuri slab levigate, cernoziomuri carbonatice și rendzine, toate din clasa molisolurilor.

În comuna Aliman predomină solurile tipice de climat arid, cel mai întâlnit fiind cernoziomul (35%), cu o fertilitate naturală, fiind propice culturilor cerealiere, a plantelor tehnice, etc. Se întâlnesc și solurile bălane de stepă în procent de 25%, 10% soluri nisipoase iar 10% sunt soluri erodate excesiv.

Cernoziomul se formează în condiții de temperatură medie de 10,5⁰C – 11,5⁰C, precipitații medii anuale de 400 – 500 mm, relief de câmpie. Apa freatică se găsește în general la adâncimi mari și nu are influență asupra procesului de pedogeneză. Vegetația lasă în sol cantități mari de resturi organice, care sunt descompuse. În aceste condiții, procesul de bioacumulație este intens, formându-se humus de bună calitate. Textura solului este 90% medie iar 10% complexă, cu un conținut de humus mediu (3- 4%). Cantitatea redusă de precipitații și temperaturile ridicate fac ca procesele de alterare a părții minerale și de levigare să fie redus.

Cernoziomul are o textură mijlocie pe întregul profil, este bine structurat, permeabilitate bună pentru apă și aer și se lucrează ușor. Sunt soluri bogate în humus, cu o reacție slab alcalină, sunt bine aprovizionate cu elemente nutritive. Au o fertilitate foarte ridicată și se pretează pentru cultivarea tuturor plantelor.

Pentru ridicarea capacității productive, se recomandă completarea deficitului de apă prin irigații, efectuarea lucrărilor agricole la timp și de bună calitate, combaterea buruienilor, fertilizarea organică și minerală în dozele recomandate, combaterea eroziunii.

Așadar, solurile cele mai des întâlnite sunt cernoziomurile care, alături de solurile bălane și de cele cenușii, sunt cele mai favorabile pentru cultura viței de vie și pomilor fructiferi.

Solul este principala rezervă naturală a comunei Aliman, care este situată în zona B de dezvoltare a agriculturii cu irigații și **cu un profil accentuat viticol și pomicol.**

Pentru creșterea capacității productive se recomandă combaterea eroziunii, fertilizarea organică și minerală precum și irigarea.

Subsolul

Zona Dobrogei de Sud are un fundament de șisturi mezozoice acoperite de un strat relativ gros de formațiuni geologice aparținând formațiunilor mezozoice, pliocene și miopliocene.

Din punct de vedere al succesiunilor litologice, pentru toate cele patru localități situația este similară, diferită fiind doar grosimea straturilor:

- la suprafață, umplutura dintr-un amestec de sol vegetal, praguri argiloase și fragmente de piatră spartă, variind ca grosime de la 0,8 – 1,30 m;
- urmează un strat de loess galben sau galben- cafeniu care intră în categoria terenurilor dificile de fundare cu structură macroporică, sensibil la umezire;
- strat de praf argilos – loessoid – cafeniu;
- strat de argile prăfoase și cafenii roșcate;
- strat de calcar alterat în suprafață sub formă de bolovani.

Din punct de vedere al degradării /poluării solului au fost identificate ca zone critice teritoriile comunelor Hârșova, Ciobanu, Băneasa și Lipnița unde, în perioada anului 2004, s-au efectuat studii pedologice aprofundate pentru perimetrul de ameliorare, terenuri care necesită reconstrucție ecologică.

Comuna Aliman nu este cuprinsă în aceste studii ca având terenuri degradate sau poluate. Cu toate acestea, terenurile din comună prezintă un grad de eroziune de 5 – 15% pe 2/3 din suprafață iar 1/3 din teritoriu prezintă un grad de eroziune de peste 75%.

Condițiile geotehnice ale terenului comunei nu periclitează stabilitatea construcțiilor, deși fundarea se face în stratul de loess, care este teren dificil de fundare.

Din punct de vedere seismic, toate localitățile sunt în zona D de seismicitate cu coeficient de seismicitate $RS = 0,16$ și perioada de colț $T_c = 0,7$ sec.

Subsolul, atât cât este prospectat până în prezent, nu prezintă resurse deosebite. Menționăm cariera de calcar de lângă pădurea Dumbrăveni.

Din categoria riscurilor accidentale menționăm activitatea (la cca. 30 km distanță) a termocentralei nucleare de la Cernavodă, care în caz de avarie, prezintă riscuri pentru toate categoriile de viețuitoare.

Condiții climaterice

Clima zonei este cea specifică Dobrogei de Sud, cu variații mari de temperaturi ale aerului diurne și anuale și prin umezeală, în ciuda cantității reduse de precipitații.

Clima se caracterizează prin veri timpurii călduroase și lungi, deseori cu vânturi uscate. Se simte deficitul de umiditate. Toamnele sunt lungi secetoase și cu brume frecvente, iar iernile sunt dominate de vânturi puternice care spulberă zăpada.

Calitatea factorilor de mediu

Temperatura

Pentru evidențierea caracteristicilor climatice referitoare la teritoriul comunei Aliman dispunem de datele stațiilor meteorologice de la Cernavodă și Adamclisi, ambele localități fiind situate în apropierea comunei Aliman.

Astfel, temperatura medie anuală este de $11^{\circ} - 11,2^{\circ}$ C, iar temperatura medie lunară cea mai ridicată se înregistrează în luna iulie de $22,2^{\circ} - 22,6^{\circ}$ C. Cea mai scăzută temperatură este în luna ianuarie – 1° C. Maxima absolută înregistrată la stația meteorologică de la Cernavodă, este de $42,2^{\circ}$ C în luna august.

Minima absolută înregistrată la stația Cernavodă este de $- 24,6^{\circ}$ C în luna decembrie, fiind resimțită lipsa zăpezii în timpul iernii.

Precipitațiile

Regimul de precipitații – factor climatic determinant pentru economia unui teritoriu preponderent agricol, este relativ redus iar repartizarea acestora este neuniformă. Lunile în care cad cele mai multe precipitații sunt lunile mai - iunie, cu o medie lunară de $60,3 \text{ mm/m}^2 - 62,8 \text{ mm/m}^2$ (la stațiile meteorologice Cernavodă și Adamclisi).

Cele mai deficitare în precipitații sunt lunile martie cu $26,8 \text{ mm/m}^2$ și septembrie cu $32,2 \text{ mm/m}^2$.

Media anuală a precipitațiilor în zona Aliman este de aproximativ $465,5 \text{ mm}$. În cursul verii, acestea pot avea un caracter torențial, depășind uneori în 24h cantitatea medie lunară sau chiar anuală.

Valorile maxime ale precipitațiilor căzute/24h, fenomen cunoscut ca ploi torențiale, trebuie analizate în cadrul măsurilor de protecție împotriva inundațiilor, mai ales la propunerile de amplasare a construcțiilor și a zonelor de locuit.

În anii secetoși, intervalele de timp în care lipsesc precipitațiile au o durată foarte mare, motiv pentru care se impune construirea/ reabilitarea sistemelor de irigații.

Regimul eolian

Condițiile climaterice ale comunei Aliman în zona dunăreană sunt asemănătoare cu cele de la Cernavodă, iar în zona sud - vestică sunt asemănătoare cu cele de la Adamclisi, de care este mai apropiată geografic.

Regimul eolian înregistrat la cele două stații meteo Cernavodă și Adamclisi au următoarele valori medii:

a) Frecvența % medie anuală pe direcții:

Localitatea	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV	Calm
-------------	---	----	---	----	---	----	---	----	------

Cernavodă	9,0	17,3	2,8	17,5	1,5	12,3	6,4	20,6	12,6
Adamclisi	13,3	7,7	8,1	12,6	10,3	5,9	11,9	10,7	19,5

b) Viteza medie anuală (m/sec) pe direcție

Localitatea	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV
Cernavodă	2,4	2,3	1,4	2,3	0,8	2,1	1,5	2,4
Adamclisi	5,6	4,9	4,1	4,5	4,0	3,6	4,4	4,8

Pe o perioadă de 10 ani de observații relativ recente la stația meteorologică de la Adamclisi a rezultat că vânturile cu viteză cuprinsă între 2 – 5 m/sec reprezintă 51,2% iar cele cu viteză cuprinsă între 6 – 10 m/sec reprezintă 24,0% ceea ce înseamnă un potențial energetic ce poate fi valorificat.

Crivățul este vântul dominant care aduce geruri mari și spulberă zăpada de pe locurile înalte și de pe versanți, deteriorând liniile de energie electrică și căile de comunicație.

Frecvența mare a vânturilor (NE și NV) și mai ales valoarea ridicată a vitezelor medii în anumite perioade ale anului, reprezintă un potențial energetic ce ar putea fi folosit.

Flora și fauna

Vegetația naturală este specifică zonei de silvo-stepă. Există specii de stejar, ulm, arțar, carpen, salcâm, plop, păr sălbatic. Versanții abrupti au vegetație specifică pășunilor. Găsim aici cornul, socul și măceșul. În poienile cu vegetație ierboasă se întâlnește păiuș, sulfină iar în unele pășuni: firuță, păpădie, pelin, coada șoricelului și laptele cucului.

Din speciile pomice rezultate bune dau : caisul, părul, nucul, gutuiul, prunul și mărul.

La est de comuna Aliman este pădurea TALASMAN, importantă pentru rezervația de mufloni, fazani, capriori și porci mistreți.

Calitatea aerului

Aerul nu prezintă o poluare deosebită. În zonă nu sunt surse de poluare aeriană – exceptând termocentrala nucleară Cernavodă (aflată la cca. 30 km distanță) în caz de avarie.

Pe teritoriul comunei Aliman nu își desfășoară activitatea societăți care să fie considerați poluatori, lipsesc obiectivele cu emisii de noxe sau cu deversări de lichide poluante. Așadar, nu există surse de poluare cu pericol major pentru populație, vegetație și animale.

Problemele care privesc protecția mediului decurg din evacuarea deșeurilor menajere, evacuarea dejecțiilor umane și animaliere.

O sursă de poluare este reprezentată de modul de depozitare a deșeurilor menajere și animaliere depozitate la ieșirea din sate.

În Aliman nu există rețea de canalizare. O soluție pentru eliminarea surselor de poluare menajeră este realizarea sistemului de canalizare în toată comuna.

Calitatea apei

Conform datelor furnizate de Agenția pentru Protecția Mediului Constanța, în probele de apă prelevate nu au fost determinate concentrații de pesticide în apele subterane și nici concentrații de metale grele în apele subterane.

Așadar, apa potabilă furnizată populației se încadrează în limitele de potabilitate.

Comuna Aliman nu se află în evidența Agenției Județene pentru Protecția Mediului Constanța ca fiind zonă critică din punct de vedere al poluării aerului, apelor de suprafață sau subterane și nici din punct de vedere al poluării cu nitrați (peste 50 mg/l).

Rețeaua hidrografică a comunei este formată din oglinzi de apă cu întinderi mari: lacurile Vederouasa, Dunăreni (Mârleanu), Fluviul Dunărea între km 316 și km 327 și pârâul Aliman..

Balta Dunăreni (Mârleanu) este administrată de Pestom SA Constanța și ocupă o suprafață de 680 ha, fiind situată lângă satul Dunăreni.

Balta Vederouasa cu o suprafață de 720 ha este situată lângă satele Aliman și Vlahii în vecinătatea drumului județean.

Cu toate că Dunărea străbate această comună pe o distanță de cca. 11 km, transportul pe apă nu este utilizat pe teritoriul comunei deoarece localitățile sunt retrase față de malul fluviului și care nu prezintă condiții de acostare în această zonă.

Nivelul hidrostatic:

- Satul Aliman 2,5 – 3,0 m în zona joasă;
- Satul Dunăreni 3,00 – 4,00 m în zona joasă;
- Satul Vlahii 3,00 – 4,00 m în zona joasă, iar în zona de versant sub 10,0 m;
- Satul Floriile 3,50 – 4,00 m în zona joasă, iar în zona de versant sub 10,0 m.

Potrivit Raportului privind starea factorilor de mediu din județul Constanța în 2005 al Agenției pentru Protecția Mediului Constanța, calitatea apei lacului Vederosa și Lacului Dunăreni se încadrează pe ansamblu lac (în conformitate cu Ordinul 1146/2002), astfel :indicatorii regimului de oxigen, nutrienți și indicatorii gradului de mineralizare în clasa a II-a, iar metalele în clasa a III-a de calitate. Calitatea globală a apei pe ansamblu lac corespunde din punct de vedere chimic clasei a III a de calitate.

Valoarea medie a biomasei fitoplanctonice precum și valoarea medie a azotului total mineral, în conformitate cu Ordinul 1146/2002, încadrează lacul la nivelul anului 2005 ca fiind hipertrof.

TRANSPORT

Drumurile județene și comunale în județul Constanța au o lungime totală de 1810 km dintre care 511 km (28%) sunt drumuri modernizate. În total, 912 km de șosea sunt asfaltați, 387 km pietruți și 511 km de pământ.

Două drumuri europene străbat teritoriul județului Constanța:

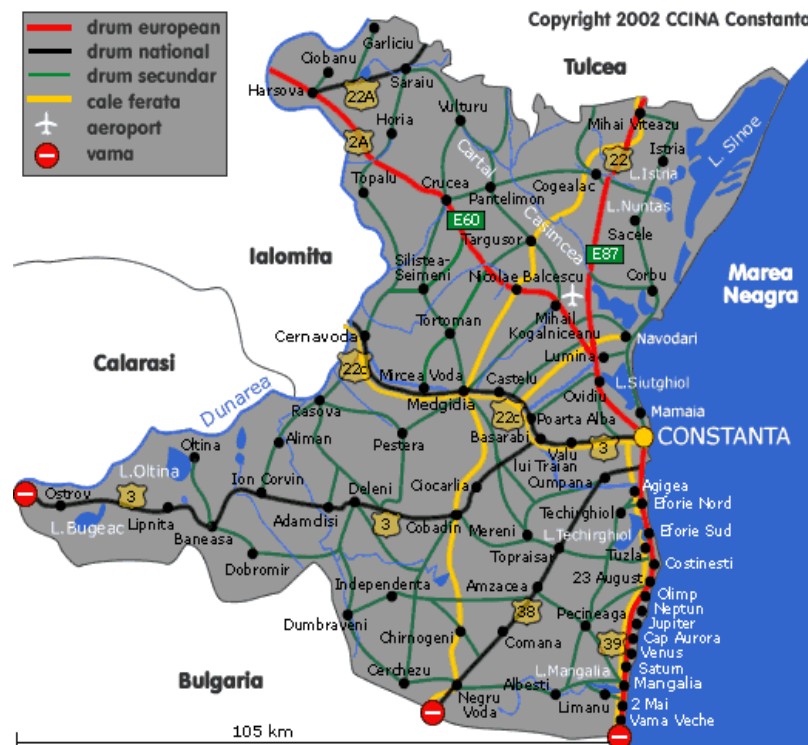
- E60: Germania (Hamburg) - Ungaria - România (Oradea – Cluj – Brașov – București - Constanța) și
- E87: Bulgaria - România (Vama - Veche – Constanța - Tulcea).

a. Căi rutiere

Teritoriul comunei Aliman nu dispune decât de o rețea rutieră slab dezvoltată:

- DJ 223 asigură legătura între Cernavodă - Aliman – Ion Corvin, **pe o lungime de km.** Acest drum este asfaltat, se află în stare de funcționare dar necesită reabilitare.
- **DC 49 este drum asfaltat ce asigură legătura între Ion Corvin, Viile și Oltina, având o lungime de 11 km.- există acest drum ????????????**

- DC 50 este drum de pământ, neamenajat ce asigură legătura între Viile și Dunăreni, **având o lungime de 4 km ????????**
- DC 51 este drum asfaltat ce asigură legătura între Aliman și Dunăreni, **pe o lungime de km.**
- DC 52 asigură legătura între Aliman și Urluia **pe o lungime de km, fiind un drum neamenajat**

În prezent se efectuează curse auto zilnice pentru pasageri, asigurate de operatori de transport din sistemul privat, pe următoarele rute:

- Constanța – Dunăreni
- Medgidia – Cernavodă – Băneasa
- Cernavodă – Aliman – Ostrov

Aceste curse regulate asigură necesarul de transport al populației.

În interiorul localităților, transportul locuitorilor este asigurat prin mijloace proprii de locomoție (biciclete, mașini, căruțe, etc.).

Străzile din interiorul localităților prezintă, datorită configurației terenului, declivități mari mergând pe alocuri până la 10%, fiind construite în dublu, pentru a da posibilitatea evacuării gravitaționale a apelor meteorice.

Rețeaua stradală a localităților prezintă trasee sinuoase generate de configurația reliefului și profilele transversale variind între 4 și 14 m distanță între garduri; cele mai multe drumuri de pământ sunt neamenajate.

b. Căi ferate

Teritoriul comunei Aliman nu este străbătut de rețea de cale ferată, cea mai apropiată stație de cale ferată fiind cea de la Cernavodă, situată la aproximativ 30 km distanță.

c. Căi navigabile

Dunărea este un Fluviu navigabil ce străbate comuna Aliman pe o distanță de cca. 11 km, între km 316 și km 327.

Cu toate acestea, comuna nu dispune de transportul pe apă, deoarece localitățile sunt retrase față de malul Fluviului și nu sunt condiții de acostare în această zonă.

d. Căi aeriene

Pe teritoriul Județului Constanța funcționează două aeroporturi : Aeroportul Internațional „Mihail Kogălniceanu” și un aeroport utilitar aflat la Tuzla. În anul 1996 a fost dată în folosință noua aerogară a Aeroportului „Mihail Kogălniceanu”, asigurând curse rapide pentru pasageri în diferite orașe din țară și din străinătate. Aeroportul utilitar Tuzla a fost redeschis traficului civil în 2003.

Comuna Aliman se află la aproximativkm de Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu, iar față de Aeroportul utilitar Tuzla, la aproximativkm.

Alte lucrări de infrastructură

Căile de comunicație rutieră alcătuiesc o rețea insuficient dezvoltată, fiind necesar nu numai trasări de noi căi de acces sau modernizarea celor existente, ci și lucrări de consolidare pentru DJ 223 pe traseul Rasova – Aliman - Ion Corvin care trebuie să asigure transporturile de tip greu, agabaritic.

În vederea îmbunătățirii legăturii intercomunale se impune asfaltarea următoarelor artere rutiere:

- drumul comunal 51 între..... – (pe o lungime dekm),

UTILITĂȚI

Rețeaua de alimentare cu apă

Sursele de alimentare cu apă a comunei sunt puțuri forate până la pânza de apă freatică cu rezervoare de apă și rețele de distribuție.

Aceste puțuri sunt insuficiente ca număr și debit. Cca. 40% din gospodării se alimentează în continuare din fântânile proprii.

Fiecare localitate componentă a comunei Aliman dispune de câte un sistem de alimentare cu apă. Unitatea de vinificație și sectorul zootehnic dispun de un sistem propriu de alimentare cu apă.

Aceste sisteme sunt compuse din foraje, rezervoare de apă și rețele de distribuție. Sistemul de alimentare cu apă al localității Aliman are stație de pompare.

Din sistemul localității Aliman se ramifică o conductă de aducțiune cu diametrul de 200 mm care asigură alimentarea cu apă a localității Vlahii printr-o rețea de distribuție cu diametrul de 80 – 150 mm.

Localitatea Dunăreni are un sistem propriu alcătuit din foraj, rețea de aducțiune, complex de înmagazinare și rețea de distribuție cu diametrul de 80- 100 mm.

Cca. 40% din gospodării se alimentează din fântânile țărănești iar satul Floriile se alimentează integral din fântâni țărănești.

Rețeaua de alimentare cu apă lipsește în satul Vlahii.

Lucrările realizate pentru irigații în zona satului Vlahii sunt în stare de funcționare, necesitând totuși unele reparații. Restul comunei nu dispune de sistem de irigații.

Sistemul de canalizare

La nivelul comunei Aliman nu există în prezent sistem de canalizare în vederea colectării și epurării apelor menajere uzate. De altfel, Primăria din localitate a cuprins în lista de priorități introducerea, în viitorul apropiat a sistemul de canalizare și construcția unei stații de tratare ape uzate, orientându-se spre necesitățile populației.

Rețeaua de alimentare cu energie electrică

Comuna Aliman și toate localitățile componente sunt alimentate pe medie tensiune din stația de transformare Rasova 110/20 KV; 2 x 10 MVA.

Situația posturilor de transformare pentru fiecare localitate în parte este următoarea:

Aliman – localitatea are 4 posturi de transformare. Starea tehnică a rețelei este bună. Localitatea dispune de rețele de joasă tensiune pe stâlpi de beton care urmăresc trasa stradală fiind comuni și pentru rețeaua de iluminat public.

Dunăreni – localitatea se alimentează prin intermediul a 5 posturi de transformare aeriene din care 3 sunt ale întreprinderii PESTOM. Aceste posturi sunt alimentate pe medie tensiune din ramificații ale LEA 20 KVA – 6201. Rețeaua de medie tensiune este într-o stare tehnică bună.

Vlahii – localitatea este alimentată pe joasă tensiune din PTA 110/20 KV; 160 KVA, racordat pe medie tensiune pe LEA 20 KV – 6201 din SIT Rasova. Rețeaua de joasă tensiune este organizată pe stâlpi de beton care sunt și purtătorii rețelei de iluminat public.

Floriile – localitatea se alimentează dintr-un post de alimentare aerian 20/0,4 KV; 100 KVA și ca și în cazurile celorlalte localități, rețeaua de joasă tensiune este organizată pe stâlpi de beton care sunt și purtătorii rețelei de iluminat public.

În domeniul rețelelor electrice nu se cunosc disfuncționalități. Există rețea de iluminat public.

Comuna Aliman este alimentată cu energie electrică din Sistemul Energetic Național, furnizorul de energie electrică este compania Enel Electrica Dodrogea SA.

Aproximativ% din gospodăriile existente pe raza comunei Aliman sunt racordate la sistemul de furnizare și distribuție a energiei electrice. Apariția unor locuințe noi pe raza comunei presupune amenajări suplimentare a rețelelor electrice existente. În acest sens, Primăria comunei consideră necesară extinderea rețelei cu m pe.....

De asemenea, se dorește extinderea rețelei pentru iluminatul stradal peîntre localitateași cukm.

Sistem de salubritate

Sistemul de salubritate nu funcționează.

La nivelul comunei Aliman este înființat un serviciu de gospodărie comunală care să asigure și să mențină curățenia stradală, dar acest serviciu nu este funcțional deoarece nu dispune de personal angajat datorită bugetului redus al Primăriei.

Colectarea deșeurilor menajere putrescibile se face în cadrul fiecărei gospodării, în gropi de compost pentru fiecare gospodărie. Dejecțiile animaliere vor fi pregătite și utilizate ca îngrășământ natural. Celelalte deșeuri sunt depuse pe platformele temporare de gunoi existente în afara localităților situate la cca. 1 km distanță.

Satele Aliman și Dunăreni au câte două platforme de gunoi amplasate la capetele opuse ale localităților, iar Vlahii și Floriile numai câte una (fiind sate de dimensiuni mai mici).

Încălzirea locuințelor

Încălzirea locuințelor din comuna Aliman se realizează cu sobe pe bază de combustibil solid (lemne și cărbuni).

Racordarea la sistemul de furnizare și distribuție a gazelor naturale aparținând companiei Congaz SA Constanța, **nu reprezintă în acest moment o prioritate pentru autoritatea locală**, datorită nivelului scăzut de trai al populației din comună. Cu toate acestea, dacă vor exista solicitări din partea populației și a agenților economici și în scopul sporirii atractivității zonei pentru investitori, se va realiza și racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale.

Telecomunicații

În prezent satele care alcătuiesc comuna Aliman sunt preluate în centrala telefonică instalată în Oficiul Central al Comunei Ion Corvin.

Rețelele telefonice sunt alcătuite din cabluri TU2ZZ de capacitate de până la 100/0,5 perechi, instalate pe stâlpi de lemn.

Rețelele de telefonie sunt uzate atât din punct de vedere tehnic cât și moral. Numărul abonaților este cu mult mai mic decât cererile exprimate.

Evoluția numărului de abonamente telefonice la telefonia fixă este prezentată în tabelul următor:

1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
3	2	5	5	5	5	6	10	10	10	32	38	43

* Date statistice furnizate de Direcția Județeană de Statistică Constanța

În comună există în acest moment un număr deabonați la telefonia fixă asigurată de operatorul Romtelecom.

Operatorii de telefonie mobilă, Vodafone și Orange oferă abonaților servicii de calitate.

În localitatea Dunăreni există un releu de telefonie mobilă. Datorită acestui fapt, în localitatea Viile, semnalul la telefoanele mobile este foarte bun.

Servicii poștale

În perioada 1992- 2004 au existat două Oficii Poștale pe teritoriul comunei Aliman.

1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
2	2	2	2	2	2	3	3	3	2	2	2	2

* Sursa datelor Direcția Județeană de statistică Constanța

În prezent există două oficii poștale in Aliman și Dunăreni ce deservesc toate satele comunei, derulând operațiuni specifice (mandate poștale, expediere și distribuție corespondență, servicii de telefonie fixă, distribuție pensii către populație), inclusiv plata facturilor aferente convorbirilor și consumului de energie electrică.

Servicii bancare

Serviciile bancare sunt oferite și asigurate de către filialele și sucursalele Bancilor din Băneasa, Medgidia, Cernavodă și Constanța.

Riscuri naturale

Teritoriul administrativ al comunei Aliman este cuprins în zona de seismicitate D cu riscuri moderate.

Prezența unei importante suprafețe de ape pe teritoriul comunei generează o serie de fenomene naturale:

- revărsări de ape de la Dunăre și chiar de la bălțile Mârleanu (Dunăreni) și Vederoasa
- torente colectate de văile adânci – viituri
- eroziuni din cauza terenurilor loessoide și sărăturări în zona riverană Dunării.

Datorită reliefului accidentat și a structurii loessoide a solului, zona este supusă inundațiilor și prăbușirilor de teren în timpul ploilor torențiale și a creșterii cotelor apei Dunării.

Potrivit Raportului Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor privind Situația hidrometeorologică și a calității mediului din 16.04.2006, s-au înregistrat creșteri semnificative ale cotelor apei Dunării, fapt ce a determinat ruperea digului

de apărare de la Dunăreni. În localitatea Vlăhi s-a executat un dig iepuresc pe malul Bălții Vederosa pentru protecția a 30 de locuințe.

La podul de la intrarea în localitatea Aliman, peste valea Urluia, se are în vedere construirea unui dig pentru stoparea curgerii inverse a apei din Balta Vederosa pe valea Urluia, din aval către amonte.

Variantele de reamenajare ale fluviului Dunărea după viitura din aprilie-mai 2006 trebuie să aibă la bază noua **Strategie Națională de Management al Riscului la Inundații** (HG 1854/22.12.2005) care a luat în considerare noile **principii europene** de amenajare a apelor.

Aceste principii europene sunt cuprinse în Directiva Europeană privind Managementul Inundațiilor care se află în etapa finală de aprobare și se referă la:

- protecția oamenilor și a bunurilor acestora prin realizarea, după caz, a unor lucrări structurale de apărare: lacuri, poldere, diguri și derivații de ape mari;
- refacerea unor zone umede în scopul conservării și dezvoltării biodiversității și atenuării debitelor maxime ale undelor de viitură.

POPULAȚIA

În trecut, fenomenele marcante care au condus la trecerea urbanismului pe primele planuri în activitatea politică și economică au fost creșterea populației și, în special, creșterea populației urbane (fenomenul de urbanizare).

Fenomenul de urbanizare este rezultatul industrializării excesive și într-un ritm alert. Ca o consecință a acestui fapt, a apărut *fenomenul de depopulare a unor zone, în special a celor rurale*, fluctuația din localitățile rurale spre orașe.

Fenomenul de urbanizare, pe de o parte și de depopulare, pe de altă parte, s-a manifestat și la nivelul județului Constanța. Zonele de nord și de sud ale județului cu funcție predominant agricolă au înregistrat descreșteri ale populației care au atins niveluri minime, înregistrându-se un grav deficit de forță de muncă în agricultură.

În prezent ne aflăm în etapa „post industrială” care se caracterizează printr-o creștere a prețului la combustibil și energie. Industria, care în deceniile anterioare atrăgea forța de muncă, în prezent disponibilizează forța de muncă. Acest excedent de forță de muncă din industrie ar trebui dirijat spre deficitul de forță de muncă din agricultură, spre satele depopulate.

Date privind evoluția în timp a unităților administrativ – teritoriale

În decursul timpului, structura administrativă a județului Constanța și implicit a comunei Aliman, a suferit mai multe modificări. Situația în jurul anului 1900 era următoarea:

- Comuna Aliman avea o singură localitate componentă, satul Aliman;
- Localitatea Dunăreni (Mârleanu) era de asemenea singura componentă a comunei Mârleanu;
- Localitatea Floriile (Baccuiusu) era o localitate componentă a comunei Beilie (Viile), nelocuită ca urmare a faptului că a fost distrusă în anii 1877-1878;

Localitățile Aliman, Mârleanu și Baccuiusu (Floriile) făceau parte din plasa Silistra Nouă.

- Localitatea Vlahii (Vlahchiori) era sat component al comunei Rasova în plasa Medgidia.

În anul 1926, structura administrativă a județului Constanța, publicată în Monitorul Oficial era următoarea:

- Comuna Aliman, cu reședința în satul Aliman avea ca localități componente Aliman, Adâncata și Vlahii;
- Dunăreni (Mârleanu) era reședința și singura localitate a comunei cu același nume;
- Vlahii;
- Localitatea Floriile (Baccuiusu) era componentă a comunei Beilie (Viile).

Toate aceste localități făceau parte din plasa Traian cu reședința în comuna Cuzgun (actualul Ion Corvin).

Actuala structură administrativă a comunei Aliman a fost stabilită prin prevederile Legii nr. 2/1968 în baza căreia comuna Aliman, care se compunea din localitățile Aliman – reședința comunei, Vlahii, Floriile și Adâncata (în prezent dezafectată), i se adaugă și localitatea Dunăreni care la acea dată încă se mai numea Mârleanu.

În 1988, perimetrele construibile pentru localitățile componente ale comunei Aliman sunt:

- Aliman 80,48 ha
- Dunăreni 95,75 ha
- Vlahi 49,01 ha
- Floriile 21,00 ha

În anul 1990, perimetrele intravilanelor sunt stabilite în următoarele valori:

- Aliman 82,09 ha
- Dunăreni 93,05 ha
- Vlahi 68,90 ha

- Floriile 21,00 ha

Până în prezent, aceste suprafețe nu au suferit modificări, menținându-se în limitele consemnate.

Studiul demografic asupra comunei Aliman implică o viziune amplă, incluzând evoluția sa în timp, structura pe naționalități cât și aspecte concrete, specifice fiecărui sat component al comunei.

Satul Aliman a existat înainte de 1800, fiind format din câteva familii românești venite din Ialomița, unul dintre întemeietori fiind Ion Alimanu. Între anii 1880-1890 comuna Aliman avea în componență doar satul Aiman, cu o populație formată din 203 familii (575 persoane - din care 567 erau români), ce locuiau în 125 de case. În jurul anului 1900, populația crescuse la 635 persoane din care 608 români.

În jurul anului 1900, localitatea Dunăreni (Mârleanu) singura localitate a comunei cu același nume, avea o populație de 1.102 locuitori din care 1.100 erau români ce locuiau în 259 de case.

La începutul sec. XIX, satul Vlași avea o populație de 542 locuitori, număr care a început apoi să scadă, până la 439 locuitori - toți de origine etnică română.

Satul Floriile, distrus în timpul războiului din 1877-1878, a fost repopulat după anul 1880 de un număr de 5 familii cu 21 persoane.

Evoluția populației (anii de referință sunt cei ai recensămintelor populației)

Satul	1902	1912	1930	1941	1948	1956	1966	1977	1988	1992
Aliman	635	918	1083	1166	1203	1397	1126	902	959	
Dunăreni	1102	1472	1777	1845	1907	2126	1903	1898	1808	
Vlași	439	577	671	807	952	921	893	679	635	
Floriile	-	157	165	301	257	324	260	187	165	
Adâncata	266	402	414	480	519	565	371	6	-	
TOTAL	2442	3526	4110	4599	4738	5333	4553	3672	3567	3123

Analizând datele de mai sus se constată o creștere maximă a populației până în anul 1956 după care, populația începe să scadă ca urmare a mecanizărilor intervenite în gospodăria agricolă colectivă, a locurilor de muncă create la orașe de dezvoltare industrială și de scăderea ratei natalității.

În conformitate cu datele recensământului din 1992, populația comunei este de 3123 locuitori, satul Adâncata fiind desființat înainte de anul 1988.

**Situația demografică la nivelul comunei Aliman
în perioada 1992- 2004 (total populație stabilă) la 01.VII.**

1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
3069	3006	3058	3031	2984	2979	2964	3013	3009	2996	3074	3061	3040
Din care femei:												
1497	1469	1497	1475	1448	1450	1430	1448	1458	1447	1472	1467	1443

* Sursa datelor - Direcția Județeană de Statistică Constanța

Populația satelor componente ale comunei Aliman în anul 2006

Specificație	u.m.	ALIMAN	DUNĂRENI	FLORIILE	VLAHII	Total comună
Populația totală:	Pers.	746	1.611	153	573	3.083
Din care:	Pers.	359	780	73	275	1478
femei						
bărbați	Pers.	387	831	80	298	1596
pensionari	Pers.	143	279	27	101	550
copii(0 – 14 ani)	Pers.	192	374	39	135	740
șomeri	Pers.	3	4	1	2	10
beneficiari de ajutor social	Pers.	85	140	20	65	310
persoane apte de muncă	Pers.	410	890	85	315	1783

Structura populației comunei Aliman pe grupe de vârstă și sexe la nivelul anului 2006 este prezentată în tabelul următor:

Comuna	Vârsta 0 -14 ani		Vârsta 15- 59 ani		Vârsta 60 – peste 60 ani	
	Masc.	Fem.	Masc.	Fem.	Masc.	Fem.
Aliman	372	369	973	810	252	308
TOTAL	740		1783		560	

* Sursa datelor Primăria comunei Aliman

Structura populației pe etnii conform recensământului din 2002 se prezintă astfel:

Structura etnică	
Total	3083
Români	3080
Turci	3

Structură după religie

Structură după religie	
Ortodoxă	3067
Romano-catolică	3
Penticostală	10
Musulmană	3

Populația cu domiciliul în localitate în perioada 1992- 2004:

1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
3114	3068	3084	3064	2991	3004	2996	3020	3022	3012	3091	3084	3070

* Sursa datelor - Direcția Județeană de Statistică Constanța

În perioada 1992 – 2004, situația persoanelor care și-au stabilit domiciliul sau reședința, precum și a celor care și-au mutat domiciliul sau reședința din comuna Aliman, se prezintă astfel:

STABILIRI DE DOMICILIU ÎN LOCALITATE (persoane)												
1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
18	35	67	5	38	52	33	53	40	23	60	49	43

PLECĂRI CU DOMICILIUL DÎN LOCALITATE (persoane)												
1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
71	43	46	49	73	42	44	43	41	65	53	42	82

STABILIRI DE REȘEDINȚĂ ÎN LOCALITATE (persoane)												
1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
-	-	32	9	34	16	35	33	26	4	7	1	2

PLECĂRI CU REȘEDINȚĂ DÎN LOCALITATE (persoane)												
1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
-	62	58	42	41	41	67	40	39	20	24	24	32

Din datele Primăriei Aliman pentru anul 2006 rezultă o populație de 3083 locuitori.

Populația este în totalitate de etnie română (doar 3 turci) iar un procent de 98% este de religie ortodoxă.

Numărul persoanelor apte de muncă în anul 2006 este de aproximativ 1.700 persoane.

Ocupația locuitorilor din comună este în principal agricultura, creșterea animalelor și pescuitul.

RATA NATALITĂȚII ÎN INTERVALUL 1992- 2004 (persoane)													
Anul	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Născuți vii	53	54	56	45	53	51	54	58	53	45	48	45	41

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

RATA MORTALITĂȚII ÎN INTERVALUL 1992- 2004 (persoane)													
Anul	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Decedați total	51	49	58	54	57	50	44	52	43	51	80	38	41
Decedați sub 1 an	4	6	4	1	1	3	-	3	2	1	5	1	2

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

Sub aspectul ocupării forței de muncă, facem precizarea că majoritatea locuitorilor practică agricultura ca mijloc de bază pentru viață, fără a exista evidențe clare în acest sens. Activitățile afectate agriculturii au o gamă largă și admit participarea persoanelor de la vârste mici până la cele foarte înaintate, inclusiv a persoanelor antrenate în alte profesii (după orele de program). Principalele activități în comună sunt agricultura, zootehnia, viticultura și apicultura.

Locuințe și proprietăți

În cele patru sate componente ale comunei Aliman sunt în anul 2006 un număr total de 1017 gospodării cu 1.064 locuințe repartizate astfel:

- satul Aliman 343 locuințe
- satul Dunăreni 484 locuințe
- satul Floriile 51 locuințe
- satul Vlahii 186 locuințe

Evoluția numărului de locuințe și a suprafețelor locuite, se prezintă în tabelul următor:

ANUL	Locuințe existente total – număr	Locuințe din fonduri private - număr	Locuințe în proprietate publică - număr	Suprafața locuibilă – total – mp	Suprafața locuibilă - fonduri private - mp	Suprafața locuibilă proprietate publică - mp
1992	983	975	3	35000	-	-
1993	983	975	3	34700	-	-
1994	990	982	3	35000	35000	89
1995	992	984	3	35377	35173	89
1996	994	986	3	35537	35333	89
1997	994	986	3	35537	35333	89
1998	994	986	3	35537	35333	89
1999	994	986	3	35537	35333	89

2000	994	991	3	35537	35448	101
2001	1058	1056	2	40525	40424	101
2002	1058	1056	2	40525	40424	101
2003	1058	1056	2	40525	40424	101
2004	1058	1056	2	40525	40424	101

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

Conform datelor statistice oferite de Direcția Județeană de Statistică Constanța, suprafața totală a teritoriului ocupat de comuna Aliman s-a menținut constantă în perioada 1992- 2006 respectiv de 12.621 ha.

Casele sunt de mărimi diferite, în funcție de starea materială a proprietarului și numărul membrilor familiei, dar predomină același model arhitectonic, specific satelor sud - dobrogene.

Regimul de înălțime al construcțiilor este în general scăzut de tip parter sau parte +1 etaj, iar fundarea se face chiar pe stratul de loess luându-se măsurile necesare de consolidare a acestuia.

Conform recensământului din 1992 în comună există 980 de locuințe care totalizează 3.152 camere cu o arie locuibilă totală de 34.395 mp. Restul de 8 locuințe reprezintă alte forme de proprietate însumând 21 de camere și 204 mp arie construibilă.

Materialul de construcție cel mai des utilizat la ridicarea locuințelor proprietate privată este chirpicul (ca și material nedurabil) dar sunt și case mai noi, ridicate din cărămidă și B.C.A (ca și materiale durabile). Pereții ridicați din chirpic sunt susținuți de bârne de lemn. Locuințele sunt acoperite în mod frecvent cu olane, cu țiglă sau tablă galvanizată.

Starea construcțiilor este medie sau chiar rea, majoritatea caselor necesitând lucrări de renovare. În comună se întâlnesc locuințe vechi de tip

dobrogean care au caracteristici aparte apărute prin interpretări ale elementelor arhitecturale din zonele de transhumanță subcarpatice.

Deși fondul de locuit este realizat cu materiale modeste și este adesea în stare precară, arhitectura este interesantă, cu un pronunțat specific local care, cu amenajări și restructurări minime, ar putea constitui ea însăși un pretext util pentru realizarea primilor pași în agroturismul local.

În zonă sunt și alte elemente etnografice de valoare: costume, obiceiuri, care ar putea constitui, alături de vestigiile arheologice, una din atracțiile turistice ale zonei. Aici se pot organiza mici săli de muzee etnografice, sărbători cu dansuri și cântece specifice, etc.

Forța de muncă și capitalul uman

Forța de muncă și evoluția ei în timp, precum și a domeniilor de activitate în care aceasta era încadrată, este prezentată în tabelul de mai jos.

Numărul mediu al persoanelor angajate pe domenii de activitate în perioada 1992 – 2004

ANUL	Salariați Total	Agricultură	Industria prelucrat. Energie electrică termică, gaze și apă	Comerț	Transport, depozitare, poștă, comunicații	Adminis- trație publică	Învăță- mânt	Sănătate și asistență socială
1992	266	190	2	16	1	8	27	8
1993	224	120	13	12	-	10	36	9
1994	487	402	15	8	-	10	36	11
1995	426	334	11	18	-	9	37	11
1996	293	207	11	13	4	9	36	10
1997	155	58	10	18	4	9	37	7
1998	160	49	10	18	1	8	37	6
1999	183	-	-	27	-	-	-	-
2000	148	-	-	-	-	-	-	-
2001	155	-	-	-	-	-	-	-
2002	141	-	-	-	-	-	-	-
2003	130	18	12	12	2	10	35	6
2004	118	12	6	12	2	10	29	4

Pregătirile profesionale (calificările) se limitează la meseriile de mecanici agricoli, pescari, agricultori.

Educație și instruire profesională

Pe raza teritoriului administrativ al comunei Aliman funcționează câte o școală și o grădiniță în fiecare sat, în care învață un număr total de 560 copii.

Foto: Școala cu clasele I – VIII Localitatea Dunăreni, Comuna Aliman

1. **Școala cu clasele I - VIII și Grădinița Aliman**
2. **Școala cu clasele I - IV și Grădinița Floriile**
3. **Școala de Arte și Meserii (inclusiv clasele I – VIII) și Grădinița Dunăreni**
4. **Școala cu clasele I – IV și Grădinița Vlahii**

În cele patru școli din comuna Aliman învață un număr de 427 elevi, din care 152 fete și 275 băieți. În ciclul primar sunt înscriși 201 elevi iar în ciclul gimnazial 226 elevi. Școlile dispun de 23 săli de clasă.

Școlile din Aliman, Floriile și Dunăreni se află într-o stare foarte bună, fiind renovate prin fonduri guvernamentale și fonduri primite de la Banca Mondială. În scurt urmează să beneficieze de aceste fonduri și școala din satul Viile.

Cele trei grădinițe sunt frecventate de 133 copii din care 73 fete și 60 băieți, astfel:

- grupa mică: 54 copii, din care fete: 26
- grupa mare: 79 copii, din care fete: 47

Actul didactic este susținut de 6 cadre didactice, din care trei sunt calificate și trei necalificate.

Foto: Grădinița Dunăreni, comuna Aliman

Conform datelor furnizate de Primăria Aliman, numărul copiilor înscriși la grădiniță, în ciclul primar și gimnazial este în creștere, după cum reiese și din situația de mai jos:

ANUL	2003	2004	2005
Copii înscriși în grădinițe - persoane	125	123	127
Elevi înscriși în învățământul primar, gimnazial și profesional - total persoane, din care:	405	411	416
Elevi înscriși în învățământul primar - persoane	195	196	197
Elevi înscriși în învățământul gimnazial - persoane	210	215	219
TOTAL	530	534	543

Așadar, în anul 2003 erau înscriși în sistemul de învățământ 530 de copii ce învățau în 14 săli de clasă, sub îndrumarea a 35 cadre didactice.

În anul 2004 erau înscriși în sistemul de învățământ 534 de copii ce învățau tot în 14 săli de clasă sub îndrumarea a 32 cadre didactice.

În acest an școlar (2005- 2006), pe teritoriul administrativ al comunei Aliman, funcționează patru școli și patru grădinițe cu 23 săli de clasă, în care învață un număr total de 560 copii, din care 201 frecventează cursurile primare,

226 cursurile gimnaziale, iar 133 sunt de vârstă preșcolară. Actul de învățământ este asigurat în acest an de 30 cadre didactice.

SĂNĂTATEA ȘI ASISTENȚA SOCIALĂ

Sistemul sanitar

În anul 1992 în comună actul medical era asigurat de un număr de 3 medici și personal mediu sanitar format din trei cadre sanitare. Anul următor în comună a rămas doar un medic și cele trei cadre medii sanitare, pentru ca în anii următori să nu mai fie nici un medic în comună. Abia în 1999 în comună vine un nou medic.

În comuna Aliman funcționează în prezent un dispensar medical uman în care își desfășoară activitatea un medic de familie împreună cu un cadru mediu sanitar. Există și un dispensar veterinar cu un medic specialist.

Clădirea dispensarului din localitatea Aliman necesită renovare și dotare corespunzătoare pentru a răspunde necesităților și cerințelor medicale de bază.

Foto: Dispensarul din localitatea Aliman, Comuna Aliman

În comună nu există farmacie. Locuitorii își pot procura medicamentele de bază fie din orașul Băneasa fie de la Cernavodă.

Asistența în regim de urgență (salvarea) este asigurată de stația de salvare a orașului Cernavodă (aflat la 30 km), cel mai apropiat spital fiind la Cernavodă.

Asistență socială

În cadrul Compartimentului de stare civilă și autoritate tutelară din cadrul Primăriei Aliman **nu există Birou de asistență socială.**

Cine se ocupă de asistența socială??????????????????

Pe raza comunei sunt înregistrate 310 persoane ce beneficiază de ajutor social din care 230 sunt copii între 0- 14 ani, 70 persoane între 15 și 59 ani și 10 persoane peste 60 ani.

Servicii sociale – în cadrul Primăriei sunt angajați cu contract de muncă, 8 asistenți personali ai persoanelor cu dizabilități.

Siguranța cetățeanului

În comuna Aliman există un post de Poliție, amplasat în imediata apropiere a sediului Primăriei, care funcționează cu 2 angajați ce asigură ordinea și liniștea publică în comună.

La fel ca și serviciul de ambulanță, serviciul de intervenție pentru stingerea incendiilor este asigurat de Brigada de Pompieri a orașului Cernavodă (care se află la o distanță de 30 km).

Culte și modalități de petrecere a timpului liber

Dat fiind faptul că toți locuitorii comunei Aliman sunt de credință ortodoxă, în fiecare sat al comunei funcționează câte o biserică ortodoxă cu personalul confesional aferent. Doar în satul Floriile nu există biserică.

Biserica din Aliman cu hramul „Sfânta Maria” și Biserica din Dunăreni, cu hramul „Sfântul Dumitru” au fost renovate și pictate în perioada 2003 – 2005, în prezent aflându-se într-o stare foarte bună.

Foto: Biserica cu hramul „Sfântul Dumitru” sat Dunăreni

Foto: Biserica cu hramul „Sfânta Maria” sat Aliman

Biserica din satul Vlahi ce poartă hramul „Sfinții Mihail și Gavril” necesită renovare și reabilitare.

În localitatea Aliman există un Cămin Cultural, în bună stare de funcționare, fiind reabilitat în perioada 2004 – 2005 cu sprijinul Consiliului Județean Constanța. Aici se organizează diferite evenimente de importanță majoră în viața populației din comunitate: adunări populare, reuniuni, etc. Cu ocazia celor două mari sărbători religioase creștin-ortodoxe (Crăciun și Paște), precum și la finalizarea anului școlar, la Căminul Cultural se organizează diferite festivități la care participă cadrele didactice, elevi, preșcolari și părinți.

Biblioteca comunală este situată în localitatea Aliman și funcționează cu un angajat. Biblioteca dispune de un fond de carte alcătuit din 6500 volume, fond ce trebuie înnoit și mărit.

AGRICULTURA LA NIVELUL COMUNEI ALIMAN

În evaluarea situației agriculturii din comuna Aliman trebuie plecat de la realitatea existenței unei majorități de localnici lipsiți de mijloace financiare, care practică agricultura de subzistență. Datorită influenței negative a unor factori precum ponderea mare a populației ocupate în agricultură și caracterul sezonier al acestei activități, o mare parte a populației din această zonă se confruntă cu opțiuni de ocupare limitate și este nevoită să muncească în sectoare cu productivitate redusă, pentru a-și asigura un minim de trai.

Activitatea economică de bază este agricultura, terenul agricol constituind resursa principală a teritoriului. Varietatea mare de relief determină practicarea unor forme de lucrări agricole diferențiate: cultivarea cerealelor, legumelor, viței de vie, plantelor tehnice, creșterea vitelor, oilor, caprelor, porcilor și a păsărilor.

În pofida potențialului agricol ridicat, capacitatea de prelucrare a produselor agricole este scăzută, datorită tehnologiilor învechite. Fragmentarea suprafețelor arabile în porțiuni mici este un obstacol în calea dezvoltării agriculturii. Potențialul economic scăzut al micilor ferme și managementul ineficient al exploatațiilor agricole au determinat subdezvoltarea sectorului de prelucrare a produselor agricole.

Suprafața de teren pe care se întinde comuna Aliman este de 12.621 ha repartizată pe categorii de folosință se prezintă astfel:

- 7.759 ha teren agricol (arabil, vie, pășune)
- 3.462 ha păduri de foioase
- 1.400 ha bălți

Fondul Funciar după modul de folosință în comuna Aliman

ANUL	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Suprafața agricolă după modul de folosință - ha	7702	7702	7702	7702	7702	7702
Suprafața arabilă - ha	4337	4337	4337	4337	4337	4337
Suprafața – vii, pepiniere viticole - ha	889	556	556	556	556	530
Suprafața - pășuni - ha	2476	2809	2809	2809	2809	2835

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța - Fișa localităților

În ceea ce privește principalele culturi și producțiile realizate, prezentăm în tabelul de mai jos evoluția acestor indicatori în perioada 1998 - 2003, așa cum rezultă ele din evidențele Direcției Județene de Statistică Constanța.

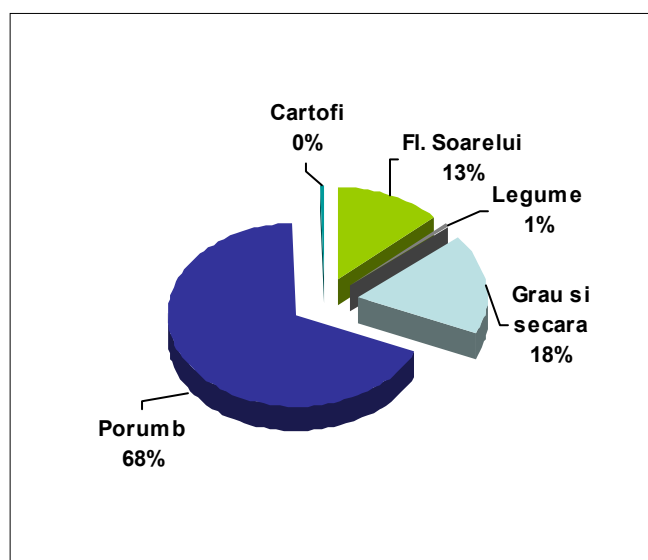
**Suprafața cultivată cu principalele culturi
și producția obținută**

ANUL	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Suprafața cultivată cu grâu și secară - ha	800	820	662	777	510	266
Producția totală de grâu și secară - tone	1903	1398	1474	548	475	-
Suprafața cultivată cu porumb boabe - ha	1343	710	870	1900	1897	1015
Producția totală la porumb boabe - tone	4293	2765	442	1399	2526	3436
Suprafața cultivată cu cartofi - ha	25	20	20	8	10	7
Producția totală de cartofi - tone	315	325	120	48	100	42
Suprafața cultivată cu floarea soarelui - ha	540	400	450	400	330	200
Producția totală la floarea soarelui - tone	248	348	194	129	150	140
Suprafața cultivată cu legume – ha	68	78	75	18	14	8
Producția totală la legume - tone	833	927	509	136	120	74

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

Din tabelul de mai sus se poate remarca evoluția sinuoasă a suprafeței cultivate dar și a producțiilor obținute. Dacă în privința evoluției suprafețelor cultivate cu diferite culturi, explicația principală rezidă în principal în necesitatea rotației culturilor și în adaptarea la cerințele și prețul pieței, producția totală la hectar a fost influențată de o serie de factori climaterici (seceta și inundații). Lipsa sistemelor de irigații a influențat de asemenea de o manieră nefavorabilă producția agricolă la nivelul comunei Aliman.

Structura culturilor se prezintă în figura de mai jos:

Cea mai mare suprafață de teren a fost cultivată cu porumb și grâu (câte 1015 ha, respectiv 266 ha), urmând cele cultivate cu floarea soarelui (200 ha). Suprafețele cultivate cu cartofi și cu alte legume au fost nesemnificative ca pondere în 2003.

În sectorul zootehnic, observăm o tendință de creștere a șeptelului la nivelul gospodăriilor individuale și a fermelor mici. Din evidențele autorităților județene, rezultă o scădere a numărului de păsări între anii 2002 - 2003.

Efectivul de animale și producțiile realizate

ANUL	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Bovine - total - la sfârșitul anului - capete	437	434	471	439	434	525
Bovine în gospodăriile populației - la sfârșitul anului	437	434	471	439	434	525
Porcine - total - la sfârșitul anului - capete	935	1160	1925	1170	1666	1690
Porcine în gospodăriile populației - la sfârșitul anului	935	1160	1925	1170	1666	1690
Ovine – total - la sfârșitul anului-capete	2474	2563	2868	2521	3251	4029
Ovine în gospodăriile populației - capete - la sfârșitul anului	2474	2563	2868	2521	3251	4029
Păsări - total - la sfârșitul anului - capete	6250	11500	8393	7801	15402	11620
Păsări în gospodăriile populației - la sfârșitul anului	6250	11500	8393	7801	15402	11620
Producția de carne (sacrificări) - total - tone	390	373	370	358	369	377

gr. vie						
Producția de lapte de vacă și bivoliță – total hl. fizic	6989	4389	4638	3724	4350	5431
Producția de lână - kg fizic	7600	8400	9200	7600	9600	12000
Producția de ouă - mii buc.	628	1019	1095	878	1354	1584

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

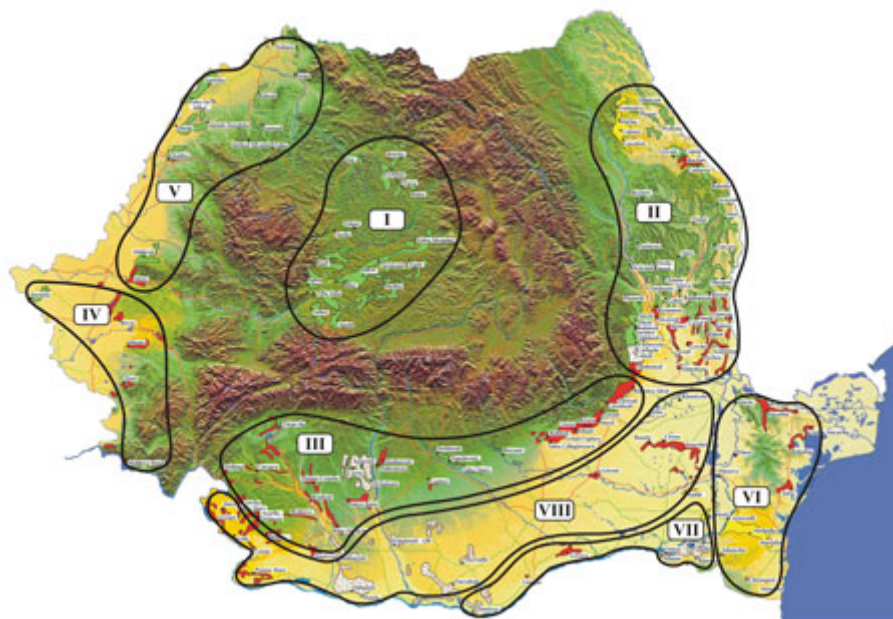
Viticultura

Viticultura românească este o viticultură veche, de tradiție multimilenară, care își pune amprenta pe amplasarea ei, pe practicile viti - vinicole și pe cultura și pe civilizația poporului care sălășluiește pe aceste meleaguri. Viticultura noastră este una preponderent colinară, vița de vie fiind cultivată pe pante bine drenate, cu expunere favorabilă, în văi protejate de gerurile iernii, de brumele timpurii sau târzii, în concluzie condiții extrem de favorabile.

România este țară viticolă, membră din anul 1928, a Oficiului Internațional al Viei și Vinului. România este exportator tradițional de vinuri, recunoscute și apreciate pe piețele externe. Comerțul exterior cu vinuri nu este supus nici unei restricții.

Diversitatea factorilor fizico-geografici și condițiile social-economice au condus în timp la o repartitie neuniformă a culturii viței de vie pe teritoriul României.

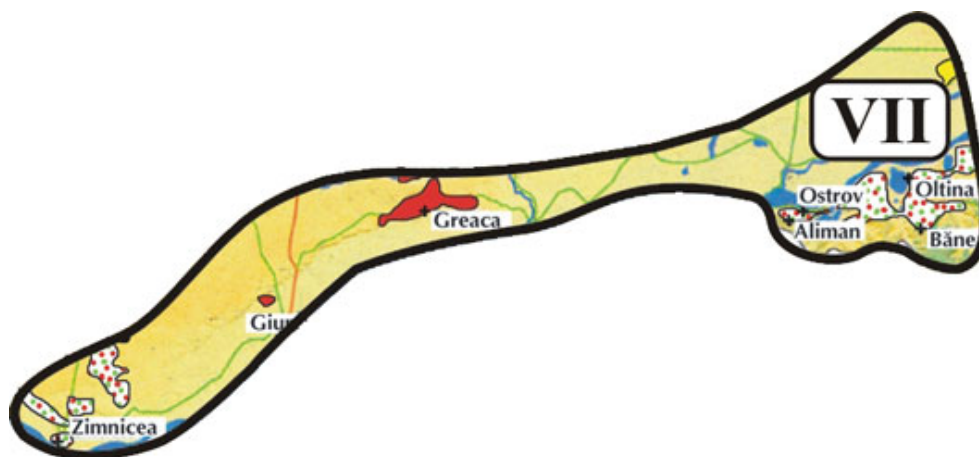
Astfel, se pot identifica pe harta României opt regiuni viticole, în cadrul cărora, plantațiile de viță de vie sunt grupate în 38 de podgorii cu un total de 123 centre viticole și 40 de centre viticole independente.

Constanța este județul cu cea mai mare suprafață de terenuri arabile din întreaga țară. Pe lângă culturile cerealiere, aici există și un sector viti - pomicol reprezentativ pentru întreaga țară.

Centrul viticol Aliman, alături de centrele viticole Ostrov, Băneasa și Oltina, **face parte din Podgoria Ostrov, Regiunea „Terasele Dunării” (Regiunea VII).**

Această regiune, este situată în cea mai mare parte pe terasele Dunării din sud-estul Câmpiei Române și cuprinde în aria ei podgoriile Ostrov și Greaca. Aceste podgorii cuprind 5 centre viticole (Aliman, Baneasa, Oltina, Ostrov, Greaca) și 3 centre viticole independente: Zimnicea, Giurgiu și Fetești. aparține de Podgoria Ostrov.

Relieful regiunii, format dintr-o succesiune de terenuri plane și coline, asigură luminozitate și căldură din belșug, oferind condiții ideale pentru cultivarea viței de vie roditoare și producerea vinurilor de calitate. Climatul este cel care influențează în mare măsură caracteristicile de bază ale solului. Acesta prezintă o bună permeabilitate pentru apă și aer, se lucrează ușor și are o capacitate mare de reținere a apei și a substanțelor nutritive, fapt care constituie o bună premisă pentru obținerea unor vinuri de înaltă calitate.

Condițiile ecologice sunt, de asemenea, favorabile culturii soiurilor pentru vinuri roșii de calitate superioară (Cabernet Sauvignon, Pinot noir, Merlot, Burgund mare) și a vinurilor albe de calitate superioară seci sau demiseci din soiurile Pinot gris, Riesling italian și Fetească regală, **mai cu seama la Aliman și Oltina.**

Direcția principală de producție o alcătuiește producerea strugurilor pentru masă și a strugurilor pentru stafide.

Viticultura în comuna Aliman este una de tradiție, aici fiind cultivate suprafețe mari de viță de vie nobilă.

Din păcate, suprafața cultivată cu viță de vie s-a diminuat simțitor începând cu anul 1992, când aceasta era de 1017 ha.

Conform datelor furnizate de Primăria Aliman, suprafețele ocupate cu vii însumează 390 ha la nivelul anului 2006.

Diminuarea suprafeței se datorează punerii în posesie a terenurilor plantate cu vie, furtul spalierilor și imposibilitatea gospodarilor de a suporta costurile de exploatare a terenurilor. Vița de vie este îngrijită și acum în mod tradițional, tăiată și curățată prin intermediul muncii manuale.

Sectoarele viticol și pomicol se confruntă în prezent cu probleme deosebit de dificile, deși sunt considerate domenii de activitate de importanță națională, prioritare în strategia de dezvoltare durabilă a agriculturii. Una dintre principalele curențe ale domeniului este că, în perioada 2000-2005, vârsta medie a plantațiilor viticole pe rod este de peste 24 de ani, ceea ce determină scăderea randamentului. Acest fenomen este caracteristic și exploatațiilor pomicole.

În tabelele de mai jos este prezentată evoluția producției de struguri și de fructe între anii 1992 și 2003, evoluție care descrie trendul descendent al sectorului.

Evoluția suprafețelor ocupate cu vii și pepiniere viticole

Anul	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Sup. - ha	1017	923	923	910	910	910	889	556	556	556	556	530

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

Producția de struguri și fructe

ANUL	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Producția de struguri - total – tone	5183	3496	2422	4539	7648	3935
Producția de fructe - total tone	190	52	41	50	41	79

ANUL	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Producția de struguri - total – tone	2530	3437	4078	2047	1060	2353
Producția de fructe - total tone	67	44	30	13	68	92

* Sursa datelor Direcția Județeană de Statistică Constanța

Pentru a încuraja înființarea plantațiilor viti - pomicole cu potențial de producție competitiv, precum și extinderea producțiilor ecologice, statul va acorda sprijin financiar producătorilor agricoli care înființează plantații viticole cu soiuri nobile. De sprijin financiar vor beneficia și producătorii agricoli care înființează plantații pomicole.

Mare parte din producția de struguri este preluată de SC Vinvico cu sediul în Constanța, societate ce se ocupă de prelucrarea și valorificarea strugurilor atât pe plan intern cât și pentru export pe piețele din Anglia, Suedia, Germania, Canada, Japonia.

În vederea valorificării superioare a potențialului economic al comunei este necesară atragerea în zonă a unor investiții productive în prelucrarea legumelor și fructelor, pentru dezvoltarea activităților de servicii conexe activității agricole și nu în ultimul rând, pentru dezvoltarea turismului și agroturismului, sector care poate oferi multiple oportunități de investiții și de dezvoltare economică a zonei.

Piscicultura

Pe teritoriul comunei se găsesc bălțile Mârleanu și Vederoasa cu o suprafață de 1200 ha fiind administrate de SC Danubiu SRL.

Pe teritoriul comunei își desfășoară activitatea și Asociația de vânătoare și pescuit sportiv Iepurașul Cernavodă.

a. Sector secundar: Comerț – servicii

Pe teritoriul comunei funcționează un număr mic de unități economice. Acestea au ca obiect de activitate comerțul, alimentație publică, morărit și panificație.

Turismul

Zonele pentru agroturism reprezintă în numeroase țări ale lumii o creație mai recentă, apărută din nevoia de evadare în spații de liniște, departe de orașele poluate, sau stațiunile turistice aglomerate. Ele pun în evidență specificul unor zone

rurale (cadrul natural, construcții, obiceiuri, activități, tradiții gastronomice, etnografice, etc.) variabile de la o zonă la alta.

Dobrogea deține o poziție cheie în peisajul economic și social al României, fiind situată la încrucișarea a două mari zone geopolitice și economice: cea Central – Est - Europeană și cea Vest - Asiatică. Zona Dobrogea beneficiază și de un mare potențial de dezvoltare a turismului rural, arheologic, cultural – religios și de recreere, favorizând dezvoltarea turismului național și internațional în zonă.

Teritoriul administrativ al comunei Aliman are un remarcabil potențial turistic insuficient cunoscut și mai ales nevalorificat.

Zona Aliman dispune de resurse turistice și pescuit sportiv oferite de vecinătatea Dunării și a lacurilor Dunăreni și Vederoasa, situri arheologice încă insuficient studiate și nu în ultimul rând cadrul peisagistic al zonei.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 2151 din 30 noiembrie 2004 a fost instituit regimul de arie naturală protejată pentru Lacurile Dunăreni și Vederoasa.

Relieful comunei este caracteristic podișului dobrogean cu văi adânci și dealuri pe care se întind vii, pășuni sau păduri de foioase și, mai ales cu ape care ar putea contribui considerabil la dezvoltarea turismului: a sporturilor acvatice, pescuit, înot, canotaj.

În ansamblu, peisajul comunei, variat și de o mare frumusețe, este prea puțin cunoscut din cauza lipsei unei rețele moderne de căi de comunicație; drumurile existente (exceptând DJ 223 și DC 51 și DC52) sunt în general drumuri de exploatare din pământ, impracticabile pe vreme rea.

Pe teritoriul comunei se află vestigiile arheologice daco – romane și medievale, dintre care unele deja descoperite și vizitabile – Cetatea Sacidava, iar altele care trebuie descoperite și puse în valoare.

Un alt punct de interes pe teritoriul comunei este Locul fosilifer „Aliman” care prezintă o mare valoare științifică, fiind declarată monument al naturii.

În afara potențialului natural supra sau subteran, satele din comună prezintă interes prin arhitectura locuințelor, prin obiceiuri și costume specifice zonei cu rădăcini adânci în trecutul îndepărtat.

Comuna Aliman figurează în Arhiva Institutului de Arheologie "Vasile Pârvan" - REPERTORIUL ARHEOLOGIC AL ROMÂNIEI- Index de locuri, cu câteva situri din epoca romană, localizate pe teritoriul localităților Dunăreni, Vlahii și Floriile:

Localizare actuală	Localizare repertoriu	Tip sit	Epocă
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Castru	Romană
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Castru	Romană
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Castru	Romană
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Castru	Romană
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Castru	Romană

Aliman Localitate: Dunăreni	Beilic Localitate: Mârleanu		
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Cetățî	Nedeterminată
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Descoperire izolată	
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Constanța Comună: Beilic Localitate: Mârleanu	Dig	Romană
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Dunăreni	Județ: Dobrogea Localitate: Sacidava	Așezare	La Tene
Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Floriile	Județ: Constanța Comună: Aliman Localitate: Floriile	Vicus	Romană
Județ: Constanța Comună: Alimanu Localitate: Vlahii	Județ: Constanța Comună: Alimanu Localitate: Vlahii	Castru	Romană
Județ: Constanța Comună: Alimanu Localitate: Vlahii	Județ: Constanța Comună: Alimanu Localitate: Vlahii	Ziduri	Romană

La nivelul comunei se constată slaba cunoaștere de către locuitori a prezenței monumentelor istorice din teritoriu, precum și a localizării lor, fiind necesară stabilirea și mediatizarea zonelor de protecție. Aceste situri arheologice, cunoscute și puse în valoare ar putea fi un punct de atracție turistică.

